

denne Nordens Digterdronning i den danske Læseverden.

Alt dette er imidlertid kun Gentagelser af, hvad Dagspressen allerede har fortalt, men hvad den ikke har fortalt, rimeligvis fordi den ikke har vidst det, er, at Ida Falbe-Hansen er Stifteren af Dansk Kvindesamfunds Blad, som med dette Nummer begynder sin 31. Aargang. Der kan være delte Meninger om, hvorvidt »Kvinden og Samfundet« til de forskellige Tider har været og er paa Højde med sin Mission, men der kan kun være én Mening om Betydningen af, at Dansk Kvindesamfund i 1885 fik sit Organ. Der er al Grund til at tro, at havde »Kvinden og Samfundet« ikke været, saa havde Dansk Kvindesamfund ikke i dette Øjeblik dannet en stærk, landsomspændende Organisation paa henved halvandet hundrede Kredse, thi i sine forskellige

Skikkelser har Bladet været, hvad ogsaa dets Stifter i sin Tid udtalte, at det burde være: et Bindeled mellem Kvinder i By og paa Land. Dersom Dansk Kvindesamfund havde haft et ydre Hæderstegn at skænke sine ypperste, da var denne Fortjenstmedalje forlængst bleven Ida Falbe-Hansen til Del; nu kan vi kun af Hjerte glæde os over den Udmærkelse, som fra anden Side er vist hende, og føje vor Lykønskning til de mange, som i disse Dage har fundet Vej ud til den hyggelige, stille Bolig paa Akasievej, hvor Lampen i hendes Arbejdsstue stadig brænder og — det haaber vi, som forstaar hendes Betydning for Kvindernes Sag, — maa vedblive at brænde endnu en Række af Aar som et ledende Fyr for de mange Kvinder, som i vore Dage i hendes Spor vover Farten bort fra Hjemmesystemets stille Kyst ud paa Livskampens vanskelige Hav.

Til Dansk Kvindesamfunds Medlemmer!

Under Graad, Sorg og Elendighed er Aaret 1914 rundet ud for Flertallet af Menneskenes Børn, og 1915 oprinder uden saa meget som en svag Lysstrime i det fjerne! Vi bærer alle — baade i de krigsførende og i de neutrale Lande — for, hvad 1915 vil bringe. Sørgelige Aarsskifte har vi aldrig oplevet! Mændene lider paa Valpladsen, men Kvinderne lider sandelig ikke mindre, lige fra dem, mod hvem raa Soldater øver skændig Vold, til dem, der ser sine Børn sulte og lide Nød og miste sine kære! Hvorledes skal Verden nogensinde blive anderledes? Alvorlige Mennesker er lige ved at tabe Troen paa Livets Mening, og dog er der intet, vi mindre maa! Vi maa tro paa vore Ideal, kæmpe for dem og lægge vore bedste Kræfter i Kampen. Nogle tror, at Frelsen skal komme gennem Fredssagen, andre gennem Afholdssagen og atter andre gennem det sociale Spørgsmaals Løsning, og disse ideale Bevægelser vil hver for sig virke mægtig, og de vil sikkert vokse sig stærke, naar en Gang Freden er sluttet og det nye Samfund skal bygges op.

Men det gælder om ikke at glemme, at den største Forandring, som skal ske i det menneskelige Samfund, og som er et aldeles nødvendigt Grundlag for disse ideelle Bevægelser, er, at Kvinderne, som er over Halvdelen af Menneskeslægten, kommer med i Samfundets Styrelse. Saa vil Afholdssag og Fredssag tage det største Opsving, thi ingen lider som Kvinderne under Drukkenheden, Usædelighed og Krig.

Det er naturligt, at Dansk Kvindesamfund har maattet bruge sine Kræfter og sin Organisation til at søge at lindre deres Lidelser, som trykkes paa den ene eller den anden Maade af Krigens Følger, og der har ikke været rigtig Ørenlyd for Kvindesagen nu, mens Kanonerne taler.

Men jeg trænger til at sige til Dansk Kvindesamfunds Medlemmer: Tab ikke vort store Maal af Sigte, men husk, at naar vi arbejder for at faa Kvinderne med i Landenes Styrelse, arbejder vi i allerhøjeste Grad paa Krigens Afskaffelse, ti de to Køns Lige-

stilling og Samarbejde er den Grundvold, hvorpaa en god Samfundsbygning ene kan rejses sig. Slægtens Moder maa og vil arbejde for, at Stridigheder mellem Folkene bliver afgjorte ved Voldgift og ikke ved Kanoners og Granaters ødelæggende Sprog. Derfor bør Medlemmerne samles til Møder og holde sig dette klart for Øje, og ikke én bør svigte vor store Sag i dette betydningsfulde Øjeblik.

Jeg gør vor internationale Præsident, Carrie Chapman Catts, Ord til mine, naar hun i vort internationale Medlemsblad udtaler:

»Den Sag, vi kæmper for: Kvindernes Frigørelse fra urgammel Fordom og Uret, er langt større, end noget af de Stridsspørgsmaal, som ligger til Grund for denne Krig. Vor Sag vil gribe ind i selve Grundvolden for Menneskehedens Udvikling gennem Aarhundreder. — Den maa ikke tabes af Sigte under dette Øjeblik altopslugende Bekymringer.« —

Astrid Stampe Feddersen,
Formand for Dansk
Kvindesamfund.